

Jegyzőkönyv

Készült Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének **2019. december 17-én 15** órai kezdettel, a Pilismaróti Polgármesteri Hivatal Tanácstermében (2028 Pilismarót, Rákóczi F. út 15.) megtartott évzáró, ünnepi testületi üléséről.

Megjelent önkormányzati képviselők:

Pergel István	polgármester
Réti József Károly	alpolgármester
Bartal Achilles	képviselő
Bohos József István	képviselő
Dávid Éva	alpolgármester
Kiss Balázs Sándor	képviselő
Polgárné Papanecz Mária	képviselő
Balázs Márta	jegyző

Távol maradt: -

Meghívott vendégek: mellékelt jelenléti ív szerint

Jelen vannak: mellékelt jelenléti ív szerint

Jegyzőkönyvet vezeti: Balázs Márta jegyző

Pergel István polgármester nagy tisztelettel köszönti a megjelent vendégeket az önkormányzat ünnepi testületi ülésén. Megállapítja, hogy a testület határozatképes, mert a megválasztott 7 önkormányzati képviselő közül 7 fő jelen van. Köszönti a település díszpolgárát, Dr. Beer Miklós püspökatyát, Fábiánné Gyimesi Livia iskolaigazgatót, Szathmári Sándorné óvodavezetőt, Benkovics László nyugalmazott polgármestert, Brandhuber Ádám erdészvezetőt, a település plébánosát és tiszteletesét, valamint a díjazandó vendégeket, Lukács Józsefné Varga Esztert, Kecskésné dr. Makrai Saroltát, valamint Pintér Zsuzsannát, illetve valamennyi kedves megjelent hozzátartozót és meghívott vendéget. Előljáróban elmondja, hogy egykor Kiss Balázs Sándor képviselő javasolta, hogy a decemberi testületi ülés ne munkával teljen, hanem közösen ünnepeljenek, beszélgessenek. Most ünnepélyes keretek között kívánják átadni a község díszpolgári címét, valamint a Pilismaróti „Emlékérem” kitüntetést. Mielőtt elkezdődne a díjátadás kéri, hogy hallgassák meg Ady Endre: Karácsonyi regéjét, majd az iskola előadásában: Szabadi Livia: A várakozás ideje című verést, valamint Aranyosi Ervin: Mi lenne ha a Karácsony...című verset. Ismerteti a meghívójában szereplő napirendi pontokat.

Javasolt napirendi pont:

1./ Díszpolgári elismerő cím átadása

Előterjesztő: Pergel István
polgármester

2./ Pilismaróti Emlékérem kitüntetések átadása

Előterjesztő: Pergel István
polgármester

3./ Egyebek

Felelős: polgármester

Határidő: azonnal

A napirendre vonatkozó módosító ügyrendi javaslat nem érkezett, kéri az elfogadását.
A szavazásban részt vett 7 fő. A képviselő-testület 7 egyhangú igen szavazattal, 0 ellenszavazattal, és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot fogadja el:

***Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének
111/2019. (XII.17.) önkormányzati határozata***

Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testülete a 2019. december 17-i évvzáro testületi ülés napirendi pontját az alábbiakban állapítja meg:

1./ Díszpolgári elismerő cím átadása

Előterjesztő: Pergel István
polgármester

2./ Pilismaróti Emlékérem kitüntetések átadása

Előterjesztő: Pergel István
polgármester

3./ Egyebek

Felelős: polgármester

Határidő: azonnal

1./ Díszpolgári elismerő cím átadása

Pergel István polgármester köszöni a szép verseket és az iskolások ajándékát. Kéri térjenek rá az első napirendi pontra. Rövid bevezetőjében elmondja, hogy a díjak a legjobb helyre kerülnek. Lukácsné Varga Eszter sokat tett azért, hogy Pilismarót neve forogjon és fennmaradjon a köztudatban, könyvei által. Tudja, hogy az idős emberek szívesen forgatják ezeket a könyveket. Tudja, mert édesanyja is így volt ezzel. Az idős emberek még emlékeznek a régi dolgokra, és tudják, hogy amit Eszter néni leírt a könyveiben az valóban úgy is volt. Makrai Saroltát személyesen is ismerem gyermekkorra óta, nem titkolt dolog, hogy unokatestvérek vagyunk. Patikusként nagyon sok mindent átélt itt a faluban. Sok mindent látott, hallott, és tud. Ha ő nem lenne, akkor már gyógyszertár sem lenne a faluban. Munkája nélkülözhetetlen. Pintér Zsuzsanna nélkül nincs szüreti bál, nincs falunap. Az ő lelkesedésének is köszönhető, hogy a településen ilyen élénk a kulturális élet. A Pilismaróti Hírek szerkesztő bizottságában és hosszú évek óta dolgozik. Pilismaróton az élet soha nem volt könnyű. Azt mondja az írás, hogy többször a település majdnem elnéptelenedett. Az első generációra a halál vár, a második generációra az ínség, a harmadik, negyedik generáció az, aki kenyeret tud teremteni magának. Ezen a hegyes-völgyes vidéken nem volt egyszerű az élet. Mindenért meg kell küzdeni. Azt szokták mondani, hogy ez a táj „Szép a szemnek, de nehéz az ökörnek!”. A pilismaróti ember hajdan a földdel foglalkozott. A református egyházzal írott könyv is nagyon értékes gondolatokat tartalmaz. Dr. Beer Miklós szavai jutnak eszébe a könyvből: „Zsoldos Gábor esperes úrral Pilismarót-Dömös lakosságát egybe próbálták SZERETNI.”. Ez biztos, hogy így van. Annál nagyobb elismerés az ember számára nincs, ha az elismerést a saját szülőfalujától kapja. Ettől nagyobb díj nincs. Öröme szolgál, hogy a testület a díjak odaítélésekor egyhangúlag szavazott. Bízunk benne, hogy a Eszter néni következő könyve is meg fog jelenni, tudja, hogy belekezdett egy újabb könyv írásába. Arról támogatja, hogy a következő könyv megjelenésében az önkormányzat a segítségére lesz. Makrai Sarolta munkája nélkülözhetetlen a falu életében. Pintér Zsuzsanna pedig örül, amikor a legnagyobb munkák közepette sem hagyja eltántorítani magát egy-egy rendezvénytől. Akkor, amikor látja, hogy az önkormányzatnál mekkora munka van, és semmire sem érnek rá, mindig átveszi a szervezés javát és segít a programok sikeres lebonyolításában.

Mindhárom díjazottnak még egyszer gratulál. Végezetül elmondja, hogy nagy örömmel látja az egykori helytörténeti kiállítás résztvevőit is itt a teremben.

Tóth Julianna kollégája kutatta fel a kiállítás szervezőit és javasolta az ünnepi ülésre történő meghívásukat. Végezetül tolmácsolja a szlovákiai testvértelepülések polgármestereinek is jó kívánságait, mind az ünnepeleknek, mind pedig a település valamennyi lakójának.

Kéri a meghívott díszvendégeket, hogy Lukácsné Varga Eszter méltatását, majd valamennyi ünnepelt méltatását tegyék meg.

Dr. Beer Miklós püspök elmondja, hogy:” Köszönöm a meghívást! Kedves, Eszter! A díszpolgárok nevében, mind a három nevében kívánom nagy tisztelettel és szeretettel köszönteni! Biztos sokan nem tudjátok, hogy 1976, 1977-ben egymás után jöttünk ide a településre Zsoldos Gáborral. Nem itt születünk, de miénk lett ez a falu. Itt az egész közösség előtt szeretném Pilismarót egész befogadó szeretetét megköszönni. Kedves Eszter! Nagyon köszönöm, hogy a múltunkat bemutatta nekünk, hogy az utánunk következő nemzedéknek lesz mihez nyúlnia, a gyökerekhez, lesz miből reménységet merítenie. Isten hozta a Maróti Díszpolgárok körében!”

Fábiánné Gyimesi Lívi iskolaigazgató elmondja, hogy: „Nagyon-nagy megtiszteltetés számomra, hogy köszönhetlek Eszter ebből a jeles alkalomból. 1996-ban az első kötet megjelenésekor ismertük meg egymást. A könyv megjelenéséhez az első kiállítás kapcsolódott. Ebből az apropóból ismertük meg egymást. Ez volt az első közös munkánk, az iskola könyvtártermét alakítottuk át kiállító helyiséggé. Ott készültünk, lelkesen és nagy várakozással a könyv kiállításához. Akkor még nem tudtuk, hogy milyen fogadtatása lesz a könyvnek. Szerencsére az emberek nagyon örültek, szeretettel fogadták a könyvet. Mondhatom, hogy nagy sikere lett. Azóta hosszú éveken át az a bizonyos „Csapat” munkájában közösen vettünk részt, ami a helytörténeti kiállításokat szervezte. Nagyon sok mindent tanultam akkor tőled. Mind püspök úr, én is csak „gyütt-ment” vagyok ebben a faluban, bár már 35 éve vagyok itt és élek itt a faluban. Csodáltam azt a szeretetet, elköteleződést, amivel a szülőfalud felé fordultál. Higgyék el nekem, hiába történelem tanár valaki, az nem egyenértékű azzal, hogy könyvet fog írni, kutatni fog és az életben minden szabad percét levéltárban kívánja tölteni, annak érdekében, hogy hiteles képet tudjon adni Pilismarót történetéről. Sok település könyve inkább visszaemlékezés, anekdoták. Amiket mi forgathatunk Eszter munkája nyomán, az hiteles levéltári adatokra épülő tudományos munka, olyan nyelven megfogalmazva, mely mindenki számára közérthető, még a gyermekek számára is. Köszönöm, hogy ennek az egésznek részese lehettem, nem az írásnak, mert azt csak csodálni tudom, hanem annak, hogy ott lehettem és megismerhettem Pilismarót múltját és ezáltal a települést jobban megszerettem és megtanultam megbecsülni. Köszönöm szépen és nagyon nagy szeretettel gratulálok! Szeretnék Makrai Saroltához és Pintér Zsuzsannához is szólni. Szeretném megköszönni áldozatos munkátokat, melynek köszönhetően az itt élő embereknek jobb a közérzete és amit ennek érdekében tesznek. Kinek így, kinek úgy. Saci amit az egészségünkért tesz, gondoskodásával, mindenkit meghallgat. Mindenkinnek segít. Minden nap bele rakja munkájába szívét-lelkét, bármennyire is fáradt. A betegeknek nem hagy kérdést megválaszolatlanul, mely a gyógyulásukhoz elengedhetetlen. Munkájához sok erőt kívánok!

Végezetül, Zsuzsi! Veled intézményvezetőként is együtt működtünk, együtt dolgoztunk. Azon kevés pedagógusok közé tartozol, aki felnőttfejjel döntöttél arról, hogy milyen munkával szeretnéd az életedet eltölteni. Nagyon nagyot váltottál és nyilván voltak ezért nagyon nehéz pillanataid. Azt gondolom, hogy ebből a gyermekek mosolya és a szemek csillogása fog megmaradni. Aki a közösség életében vesz részt, az időnként kap hideget és meleget. Mindig tudtál továbblépni, mindig tudtál erőt venni. Szerencsés ember vagy, mert nyugdíjas éveidben azt teheted, amit a világon a legjobban szeretsz. A közösségért élsz, és a közösségben vagy jelen minden pillanatodban, ezzel olyan nagyon sokat adsz mindenkinnek. Erőt, jókedvet, melegséget kívánok neked, és köszönjük, hogy vagy nekünk.

Munkáddal hagyományt teremtettél. Reméljük, hogy ezeket az értékeket megőrzi a falu felnövekvő nemzedéke is. Köszön szépen! Nagyon nagy szeretettel gratulálok!”

Benkovics László nyugalmazott polgármester elmondja, hogy „Tisztelt ünneplő közösség! Elmondhatom, hogy az a legnagyobb ünnep, amikor a falu a saját eredményeit ünnepelheti. Azt ünnepelhetjük, hogy vannak még olyan emberek a falunkban, akik még többet hozzattek munkájukkal ehhez a közösséghez és valójában együtt nagyon sokat értünk el. Én köszöntöm a három díjazásban részesült és köszönöm a lehetőséget polgármester úrnak, hogy én most itt köszönhetem őket és köszönöm a képviselő-testületnek, hogy azzal, hogy ezeket a díjakat adományozza, hogy ezt az alkalmat – immár nem először –, de lehetővé tette. Ezek a díjak mindannyiunkat predesztinál valamire. Talán arra, hogy valamit még kellene tennünk, hogy ez a sor folytatódhasson. Látjuk ott a táblán négy név van. Ketten sajnos már nincsenek az élő díszpolgárok sorában. Ketten itt vannak. Remélem, hogy az itt ülők között nagyon sok várományos van, e díjakra. De most az itt jelen lévő személyek: Eszter, Saci, és Zsuzsa méltatása a feladatunk. Eszterrel való kapcsolatunk. Sokan vannak a teremben akik, nem tős-gyökeres pilismarótiként, de most már pilismarótiként vannak jelen. Én elmondhatom, hogy régi pilismaróti vagyok, és így nagyon régi a kapcsolatunk az Eszterrel. Hiszen kapcsolatunk nem csak hivatali, hanem rokoni, családi kapcsolat fűz össze bennünket. Volt egy időszak, amikor Eszter hivatása - pedagógusi hivatás – elszólította Pilismarótról, és Óbudán gimnáziumba volt igazgató. Nyugdíjba vonulásáig kicsit távolabb töltötte az ideje nagy részét Pilismaróttól. 1992-ben nyugdíjba vonult, és utána sűrűbbek lettek Eszter látogatásai Pilismaróton. Egy ilyen alkalommal, 1996-ban - rokoni és hivatalos - látogatást tett a hivatalban. Akkor vetődött fel a gondolat, hogy Pilismarót történetével kellene valamit kezdeni. Ezzel a munkával korábban a képviselő-testület megbízta az esztergomi levéltárat, de valamiért ez a munka akkor abban maradt. Akkor szerencsére 1996. januárjában betoppant Eszter és mondta, hogy ő szeretné Pilismarót történetét kutatni. Mondtam akkor neki, hogy pont jókor jött, mert itt van ez a félben hagyott munka és ezzel kellene valamit tenni. Azt is mondtam akkor neki, hogy ezt a munkát nagyon sürgősen kellene elvégezni, mert a honfoglalás 1100-as évfordulójára szeretnék ezt a kötetet kiadni. Eszter akkor nagyon csodálkozott azon, amit kértem, de lássunk csodát 1996. decemberére elkészítette a Pilismarót története 1. kötetét. Ebben természetesen nagyon sokan segítettek. A családi dolgokat tovább mondanám. Itt van Lukács Endre, Eszter fia, aki az Elektronika 77 Kft. ügyvezetője, az ő segítségével és a Pilismarórt Alapítvány támogatásával tudtuk megtenni azt, hogy ez a könyv kiadásra kerüljön. Ez a siker olyan jó érzéssel töltött el minket, szárnyra kaptunk, és erőt merítettünk egy újabb kötet megírására. Azt mondtuk, hogy most nem, lehet megállni. 2000-re a Millennium évére készült el a 2. kötet. Azt érzem, hogy ahogyan Eszter egyre jobban beleásta magát Pilismarót történetében, úgy nőtt a lokálpatriotizmusa. Sok emberrel találkozott a faluba a régiek közül, élővé vált a településsel Eszternek újra a kapcsolata. Ennek a kapcsolatnak köszönhető, hogy Eszter belevetette magát a munkába, és megíródott a 2., a 3. kötet, melyek sokkal részletesebbek voltak, mint az 1. kötet. Ezekből a könyvekből ismerhetjük meg szűkebb közösségünk életét, vagy akár a paraszti életet. Munkájában sok segítsége volt. Hártó Éva szerinti „Szuper csapatnak” egyik tagja Pintér Zsuzsa is itt ül, akik segítették Eszter munkáját. Így jutottunk el odáig, hogy ez Eszter életében egy majdnem teljesen befejezett mű lett. Azért mondom, hogy „majdnem”, mert polgármester úr is említette, hogy Esztert még közösen ösztönözzük, inspiráljuk arra, hogy írjon egy utolsó kötetet, lezárásként, mely a közelmúltat dolgozná fel. Ezzel a végső kötetel kaphatnánk teljes képet az itt élő emberekről. De az évek mennek sajnos, viszont azt látom, hogy Eszter lendülete és lelkesedése töretlen. A magam és az itt jelenlévők nevében mondom, hogy minket, ha meg fogsz keresni segítség vétett az íráshoz, segíteni fogunk. Elhangzott már az is, hogy a 2. kötethez nagyon sokan képekkel nyújtottak segítséget, mert még voltak. Reméljük, hogy maradtak még olyan Marótiak, akik annyi információval rendelkeznek, hogy egy újabb kerek, egész mű fog összeállni. Kívánom, hogy legyen még erőd, egészséged és kitartásod, hogy ezt az életművet befejezni tudd! Számodra és számunkra is ez egy nagyon fontos dolog.

Legyél itt köztünk minél többet, töltsél minél több idő Pilismaróton és próbáld meg a múltunkat őrizni, feltárni minél jobban, ahogyan csak lehet! Köszönöm szépen! Szívből gratulálok neked! Várom a jövőbeli közös munkát!

Kedves Saci! Sacival én mondhatom, hogy napi kapcsolatban vagyok. A szomszédságban van a patika, rendszeresen átjárok hozzá. Ahogy korban mennek előre a szülők úgy szükség van gyógyszerekre. Én látom a jelen lévők közül a legjobban, hogy hányan fordulnak meg naponta a patikában. Én látom és hallom, ha átmegyek, hogy rendszeresen olyan információkat ad a betegeknek, ami segíti a gyógyulásukat. Ez hatalmas érték számunkra, hogy ő itt dolgozik településünkön.

A Zsuzsára tekintve elmondhatom, hogy Zsuzsával együtt dolgoztunk. Utána is, előtte is ismertük egymást. Tudtam, hogy számíthatok az ő munkájára. Látom, hogy azóta is lelkesen dolgozik a faluért. A Pilismaróti Hírekben végzett szerkesztői munkáját is nagyon köszönöm. Látom a falu végén a munkáját és természetesen a rendezvényeken a munkáját. A Retro Lady-k tánccsoportban végzett munkáját is köszönöm.

Ha visszatekintünk arra, hogy hova kerülnek a díjak, elmondhatjuk, hogy jó helyre kerülnek. Mindhárom hölgy személyében olyan emberek kapják a díjakat, akik nagyon alaposan rászolgáltak munkájukkal a kitüntetésre. Sokat tettek falunkért. Köszönöm a lehetőséget, hogy köszönhettem és jó egészséget kívánok mindenkinek!”

Pergel István polgármester megköszöni a méltató szavakat és ismerteti Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének 105/2019. (XI.26.) önkormányzati határozatát: (majd átadásra kerül Lukács Józsefné részére a Díszpolgári Cím):

„A szavazásban részt vett 7 fő. A képviselő-testület 7 egyhangú igen szavazattal, 0 ellenszavazattal, és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot fogadja el:

*Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének
105/2019. (XI.26.) önkormányzati határozata*

*Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt az általa adományozható kitüntetésekről és kitüntető címekről szóló 7/2006. (V.29.) önkormányzati rendelet 3. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján, hogy Lukács Józsefné (született: Varga Eszter) részére Pilismarót történetének kutatásában végzett több évtizedes kiemelkedő tevékenysége elismeréseként, valamint egykori pilismaróti lakosként közmegbecsülésre kiérdemelten, a község közéletében kifejtett tevékenységéért **PILISMARÓT KÖZSÉG DÍSZPOLGÁRA** címet adományoz.*

A kitüntető cím átadásának időpontja 2019. december 17-e, a képviselő-testület évzáró ünnepi testületi ülése.

A képviselő-testület felkéri Pergel István polgármestert a szükséges intézkedések megtételére, a kitüntető cím átadására.

Felelős: Pergel István polgármester

Határidő: 2019. december 17.”

Lukács Józsefné díszpolgár elmondja, hogy: „Bocsánatot kérek mindenkitől, hogy megvárakoztattam önöket egy kicsit az ünnepség elején, késői érkezéssel. Újabban nem egyszerű a fővárosból kiérni, vagy éppen beérni a nagy forgalom miatt. Attól tartottam, hogy beszédet kell mondanom. Idefele jövet próbáltam a gondolataimat összeszedni, de azt is tudom magamról, hogy ilyen helyzetben azt fogom mondani, ami az eszembe jut. Szerencsére már nem vezetek, ezért az utazás okozta stressz, már nem az enyém. Ezáltal sajnós kevesebbet tudok Pilismaróton tartózkodni, mint szeretnék, pedig ez az én igazi otthonom. A sor nagy rendező, sokszor nem úgy történnek a dolgok, ahogyan azt mi szeretnénk.

Először is szeretném megköszönni ezeket a túlzottan is méltató szavakat. Őszintén szólva én csak azt csináltam, amiben jól is éreztem magamat. Nagyon boldog voltam akkor, amikor a kiállítások alkalmával többen is jöttek és segítettek, a padláson, a pincében és a pajtában összekutatták azt a sok csodálatos dolgot, használati tárgyat, amit végül kiállítottunk.

Sok látogatója is volt ezeknek a kiállításoknak. Annyira lelkes volt a csapat, hogy a végén nekem már nem is kellett jönni, mondani, hogy mit szeretnék, tették a dolgukat. Mindig csak a végeredményt kellett megcsodálnom.

Laci is, Lívi is és püspök atya is tudja, hogy szerettünk volna faluházat, ahol van falumúzeum, mely nem csak kiállítás színhelye lett volna, hanem közösségi tér is. Beszéltem a Balassa Múzeum egyik kollégájával, Kövecses-Varga Etelkával, aki néprajzkutató. Ő az, aki a néprajzi könyvemet rektorálta és ők támogattak volna minket ebben az elképzelésünkben. Itt nem volt pénz arra, hogy megvegyünk a célnak megfelelő parasztházat, paraszttudvarral, pajtával. Ezt mind rendbe tenni és akkor ott sok mindent lehetett volna a kiállításon kívül is csinálni. Hálás vagyok azoknak az adatközlőknek, akik elmondták a régi dolgokat. Sok érdekes élmény kötődik ezekhez az emberekhez, akik hajlandóak voltak az idejüket rászánni és visszaemlékezni. Itt szeretném megköszönni püspök atya támogatását az első kötethez. Amikor is két, három okiratot is lefordított nekem latinról-magyarra. Ezeket az iratokat betehettem magyarul a könyvbe, melyek a katolikus templom építéséről szóltak. Azóta is hálás szívvel gondolok püspök úrra, akinek a kiadványait köteteit mindig szeretettel olvasom. Örömmel hallom, amikor a rádióban nyilatkozik, és nagyon is egyet értek nyilatkozataival. Lívike! Én is nagyon hálás vagyok neked! Mert az első szóra adtad az iskolát. Lacihoz is bármikor-bármivel mentem mindig segítséget nyújtott. Hogy most kellene pénz kartonokra, meg kellene pénz fóliákra.... Mindig azt a választ kaptam, hogy nekünk is kevés van, de azért mindig egy kevés támogatás jutott nekünk is. Mindez, amit elértünk a sok támogatásnak köszönhető. Nagyon köszönöm a segítségeket! Az akkori Pilismaróti Hírek augusztusi száma mindig helytörténeti szám volt, melybe írtak pilismarótiak. Megemlíteném Versegi Józsefet értékes írásaival. Milyen értékes ember volt ő, mennyi tudás volt benne felhalmozva. Emlékszem ösztönözni kellett őt, hogy írjon csak, mert értékes a mondanivalója. A harmadik kötetemben, amit a II. világháborúról megírok, annak jelentős része a Józsitól származik. Meg is fogom jelölni, mint szerzőt, hogy ez bizony az ő munkája. A negyedik kötetet nem tudom, hogy meg tudom-e csinálni. Az biztos, hogy nem monografikus lesz. Már nem tudok levéltárba menni és ott órákat ülni, kutatással foglalkozni. Szerencsémre a levéltárak az internetre nagyon sok anyagot feltesznek, ami elérhető számomra. Így sikerült a református egyházzal szóló könyvemet is megírni. Ahhoz, hogy ezt a munkát meg tudjam csinálni egészség kellene, kitartás kellene, és jó szemek, hogy a képernyőt sokáig tudjam nézni. Majd meglátom mi lesz.

Most, hogy látom ezt a kitüntetésekről szóló táblát, ki is egészíteném. Amikor a trianoni békeszerződést kényszerült Magyarország aláírni, 1920-ban. Gróf Apponyi Albertet bízták meg, hogy vezesse a magyar delegációt Párizsban és bírja rá a győztes nagyhatalmakat, hogy kedvezőbb békét kössenek velünk, mint amit szándékoztak. Ne vegyen el akkora területeket tőlünk, mint amekkorát akartak, és különösen ne a csaknem magyar lakta falvakat. De sajnos szóba sem álltak ezzel a delegációval. Az tény, hogy a trianoni békeszerződés miatt az egész ország megrendült. A pilismarótiak például, azzal kívánták megköszönni Gróf Apponyi Albertnek és küldöttségének az erőfeszítését, hogy megválasztotta a képviselő-testület Gróf Apponyi Albertet díszpolgárává. Így Pilismarót első díszpolgára Gróf Apponyi Albert volt. Más községek is hasonlóan köszönetük jeléül díszpolgárunknak választották Gróf Apponyi Albertet. Apponyi rendezett egy ünnepséget azoknak, akiktől ilyen elismerő címet kapott, mely rendezvényen Pilismarót Község képviselő-testületének delegációja is megjelent. Gróf Apponyi Albert köszönő levele is benne lesz a következő kötetben. A másik díszpolgára településünknek Fabinyi Tihamér kereskedelem és közlekedésügyi miniszter 1935-ben. Neki köszönhető a Csapási út makadán úttá ététele és az ő adományának köszönhetően lett az Ady Endre utca szilárd útburkolattal ellátva, még a Malom-völgyi út egy részének szilárd burkolattal történő ellátása is neki köszönhető. Ezért is nevezték Pilismarót Fabinyi kedvenc falujának. Valószínű ide járhatott vadászni. Köztudott, hogy a Heckenast kastélyban fogadták az ilyen előkelő urakat, mint amilyen ő is volt. Ezeket a dolgokat azért mondom el, mert szerintem én az elődökhöz képest én méltatlanul kerül e névsor végére. Köszönöm szépen a bizalmukat és támogatásukat, melyet a református egyház könyvének kiadásához nyújtottak.

Köszönöm az ígéretet is! Az a tervem, hogy a 1950-es, 1960, éveket, esetleg 1965-ig írom meg. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ez a könyv nem monografikus lesz. Rendelkezem azzal a kötet dokumentum anyaggal, melyet tőled kaptam Laci.

Szerencsére a néprajzi könyv befejezése után még két évig jártam a levéltárba és rengeteg anyagom, feljegyzésem van az 1920-as, 1930-as évekről, 1945-tel bezáródó időszakról. Ezekből az anyagokból tudok dolgozni. Én is szeretnék a két ünnepeltnek gratulálni. Zsuzsa fantasztikus dolgokat kreál hulladékból a falu végére, én is csak onnan tudom, hogy fényképeket szokott nekem küldeni az alkotásairól. Jó lenne ezeket a műveket valahol kiállítani padláson, vagy valahol, de sajnos nincs hely. Elnézést kérek, hogy ilyen hosszasan köszöntem meg a nekem adományozott címet.”

Pergel István polgármester megköszöni Lukácsné Varga Eszter köszönő szavait. Válaszában elmondja, hogy ő is sajnálja, hogy nincs ilyen épülete a községnek, ahol helytörténeti kiállítást lehetne rendezni. Elmondja, hogy a „lélek erős, de a test haldoklik... Sosem lehet azt tudni, hogy a sors mikor fordul...” Bízik abban, hogy hamarosan lesz lehetőség ilyen kiállítóterem kialakítására.

2./ Pilismaróti Emlékérem kitüntetések átadása

Pergel István polgármester ismerteti Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének 106/2019. (XI.26.) önkormányzati határozatát: (majd átadásra kerül Kecskésné dr. Makrai Sarolta részére a Pilismaróti Emlékérem kitüntetés):

„A szavazásban részt vett 7 fő. A képviselő-testület 7 egyhangú igen szavazattal, 0 ellenszavazattal, és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot fogadja el:

Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének

106/2019. (XI.26.) önkormányzati határozata

Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt az általa adományozható kitüntésekről és kitüntető címekről szóló 7/2006. (V.29.) önkormányzati rendelet 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy

Kecskésné dr. Makrai Sarolta - több évtizedes kimagasló, az egészségügyben végzett szakmai munkája elismeréseként, mellyel jelentősen hozzájárult Pilismarót fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez -, részére „Pilismarótért” Emlékérem kitüntetést adományoz.

A „Pilismarótért” Emlékérem átadásának időpontja 2019. december 17-e, a képviselő-testület évzáró ünnepi testületi ülése.

A képviselő-testület felkéri Pergel István polgármestert a szükséges intézkedések megtételére, a kitüntető cím átadására.

Felelős: Pergel István polgármester

Határidő: 2019. december 17.”

A polgármester a kitüntetéshez gratulál.

Kecskésné dr. Makrai Sarolta Pilismaróti Emlékérem elismeréssel kitüntetett elmondja, hogy: „Most egy kicsit elérzékenyültem, amiért elnézést kérek. Nem is vagyok benne biztos, hogy ezt a kitüntetést én megérdemlem. A kitüntetés soha nem egy ember érdeme. Az embernek a munkája sohasem egyedüli. Az a keret, amiben az ember dolgozhat lelkiismeretesen, kitarással sok mindenből tevődik össze. Köszönöm a lehetőséget a polgármester uraknak. Pergel István polgármester úr a rokonom tulajdonképpen, gyerekkorunk óta ismerjük egymást. Köszönöm a képviselő-testületnek, hogy ebben a megtisztelő címben részesítettek. 26 éves munkám alatt köszönöm a testületeknek, hogy támogattak. Lehetőséget kaptam a település döntéshozóitól, hogy magántevékenységként végezhettem a településen a gyógyszerellátását. A kis településeken is a privatizációt követően muszáj volt megoldani a gyógyszerellátást, bár a kis patikák köztudottan nem rendtábilisan működtethető.

Közös erőfeszítésünk révén még mindig jól működik a gyógyszerár. Természetesen ezzel nem azt akarom mondani, hogy ezen nem lehet javítani. Ez a jövő feladata lesz. Mind külumban, mind működésben amíg tudok segítek. Nagyon szépen köszönöm a lakosságnak az együttműködését. Azt tudjuk, hogy a gyógyszerész mindig az orvos kiszolgálója. Én mindig is ehhez tartottam magamat.

Megköszönöm az orvosoknak az együttműködést, különösen néhai Hunyadi doktor úrnak, Erikának, dr. Kóthy Miklós úrnak. Nekik köszönöm a rugalmas együttműködés, mely mind a betegek érdekében történik. Én úgy érzem, hogy nem tettem semmi különlegeset, csak lelkiismeretesen, odaadással dolgoztam. Mindig a segítség volt a célom. Az, hogy hamar meggyógyuljak és tudjak jó sokat dolgozni.... (nevetés) Köszönöm a segítségeket, nélkületek ez nem ment volna. Azt a sok szeretetet köszönöm, amivel körül vettetek minket. A véradást is köszönöm, amikor a családom nagy bajban volt és szükség volt a vérré. Az életem minden kölcsönös. Én Győr-Sopronban születtem, és egy gyűtt-nem vagyok itt a faluban úgy több, mint 40 éve. Azóta befogadtatok és támogattatok. Én ezt láttam otthon, ezt a szemléletet otthonról hoztam, becsülettel kell tenni mindenkinek a dolgát. Én is ezt tettem. Azért azt elmondanám, hogy a gyökereim ide kötnek. Református nagyszüleimnél, néhai Makrai Andráséknál nagyon sokat voltam gyermekkoromban. Amit ők tanítottak az mind megmaradt bennem. A Győr-Soproni kántortanító nagyapám, amikor kitépte a füzetet a csúnya írás végett, az is megmaradt bennem. Alaposság! Erre próbált tanítani. Megköszönöm szüleimnek, akik lehetővé tették a továbbtanulást részemre. Megköszönöm családomnak, akik bizony sokat nélkülöztek engem otthon, amikor reggeltől estig a patikában voltam. Mindennek alaposan próbáltam utána járni. A napi 8 óra elment a betegforgalomra. Utána jött az adminisztráció. Ezt nem éreztem fáradtságnak sohasem, mert szeretem a munkámat. Együtt lélegzem a faluval, együtt élek vele. Nagyon köszönöm az elismerést.”

Pergel István polgármester elmondja, hogy: „Saci azt nem mondja, de ő emlékszik rá, hogy Saci 3 éves koráig Pilismaróton nevelkedett.” Gyermekként is sokat tanultam tőle. Természetesen nagyon büszkék voltunk rá, amikor felvették az egyetemre. Sok erőt kívánok neked és remélem, hogy még sokáig együtt dolgozhatunk Pilismarótért!

Ismerteti Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének 107/2019. (XI.26.) önkormányzati határozatát: (majd átadásra kerül Pintér Zsuzsanna részére a Pilismaróti Emlékérem kitüntetés):

„A szavazásban részt vett 7 fő. A képviselő-testület 7 egyhangú igen szavazattal, 0 ellenszavazattal, és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot fogadja el:

Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testületének

107/2019. (XI.26.) önkormányzati határozata

Pilismarót Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt az általa adományozható kitüntetésekéről és kitüntető címekről szóló 7/2006. (V.29.) önkormányzati rendelet 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy

Pintér Zsuzsanna - több évtizedes kimagasló közéleti, művészeti, kulturális munkája elismeréseként, mellyel jelentősen hozzájárult Pilismarót fejlődéséhez, gyarapította szellemi értékeit, - részére „Pilismarótért” Emlékérem kitüntetését adományoz.

A Pilismaróti Emlékérem átadásának időpontja 2019. december 17-e, a képviselő-testület évzáró ünnepi testületi ülése.

A képviselő-testület felkéri Pergel István polgármestert a szükséges intézkedések megtételére, a kitüntető cím átadására.

Felelős: Pergel István polgármester

Határidő: 2019. december 17.”

Pergel István polgármester elmondja, hogy: „Kedves Zsuzsa, gratulálok! Zsuzsa mond egy pár szót és végezetül megkérném a település atyját és tiszteletes urát, hogy köszöntsék az ünnepelteteket.”

Pintér Zsuzsanna Pilismaróti Emlékérem elismeréssel kitüntetett elmondja, hogy: „Úgy vagyok ahogyan az Eszter, hogy a beszédőtől féltem a legjobban, attól féltem, hogy meg kell szólalnom. Amikor a polgármester úr felhívott nem hittem a fülemnek, csak a szememnek, mert abból folyt a könny. A szememnek most újra hinni kell, mert itt van ez a csodálatos dolog. Úgy érzem, amit elkezdtem azt tovább kell adni az utódoknak, nem szabad abba hagyni. Ez egy jó dolog.

Igen is nagyon sok minden történik a faluban, csak részt kell venni benne. Szeretném polgármester úrnak és a képviselő-testületnek megköszönni, hogy ezzel a díjjal rám gondoltak. Ha a Jó Isten ad nekem erőt, egészséget akkor folytatom ezt az utat, amiért most kitüntettek engem. Köszönöm mindenki segítségét, legfőképp családomnak, akikbe igyekezem beléjük nevelni azt az értéket, amit én is képviselek. Köszönöm szépen ismét az elismerő kitüntetést!”

Pergel István polgármester megköszöni a köszönő szavakat. Elmondja, hogy: ”Ez valóban így volt, ahogyan Zsuzsa mesélte, sírva fakadt amikor nem régen felhívtam és közöltem vele a testület egyöntetű döntését. Le is kellett tenni a telefont. Azt még el szeretném mondani, hogy 2010-től nem sok kitüntetést adományoztunk. Azóta 1 díszpolgári címet és 2 két Pilismarótiért „Emlékérem” kitüntetést adományoztunk. Most ezekkel a döntéseinkkel megdupláztuk a kitüntetések számát. Az élet milyen rendező! A korábbi három kitüntetett katolikus. Most pedig mind a három díjazott református, pedig ez teljesen véletlen. Ezért először tiszteletes urat kérném meg, hogy mondjon el egy pár gondolatot az ünnepelteknek.”

Nt. Máthé Zoltán református lelkész elmondja, hogy: „Kedves Testvéreim! Dícsértessék az Úr Jézus Krisztus! Áldás békesség! Ezzel a köszöntéssel kezdem! Felrúgva a protokollt, mi még Eszti néni nem ismerjük egymást, pedig már 3 éve vagyunk itt a szolgálatban, úgy, hogy engedje meg, hogy bemutatkozzam. Természetesen a könyvet olvastuk, szét is terjesztettük, ha nem is olyan buzgón, mint az evangéliumot, de egy elég nagy evangélium van benne, mert a múlt az mindig egy örömhír. Sokaknak és sokszor örömhír. Ezt többször elmondta Eszti néni, hogy nem tettem mást csak azt, amiben jó éreztem magamat. Ez egyezik a Péter 1. levelében írottakkal, aki azt mondja nekünk, hogy úgy szolgáljunk, hogy úgy szolgáljuk egymásnak, ki milyen ajándékot kapott. Ki, milyen lelki ajándékot kapott, azzal szolgáljon! Legyünk Isten kegyelmének jó Sáfárai. Szeretném megköszönni az Úr Istennek azt, hogy adott ehhez erőt nekünk, egészséget és jókedvet, derűt. Mert azzal sokan küzdünk, hogy legyen jókedvünk, legyen jó egészségünk, türelmünk az ilyen szolgálathoz. Mert gazdag hagyaték van, amit gondoznunk kell, ápolnunk kell és tovább lehet adni. Mert az, aki valamit ad egy településnek, egy városnak, egy falunak, az valami magasztosabb érdeket is szolgál. Ezzel a hazát szolgálja. A haza mindenekelőtt, de Isten mindenek fölött. Ez az egész emberiséget is szolgálta. Az igaz, hogy ha valaki letesz valamit egy közösségben, akkor az a közösség közösséggé formálódik. Bizony ilyen kor olyan közösséggé formálódik, ahol nem csak közönség van. Általában azt mondják, hogy közönség előtt vagyunk, de közösségben vagyunk. Az egészségügyben is egy közösséget szolgálunk, és nem egy közönséget, akik ülnek és tapsolnak, néznek és hallgatnak minket. Látjátok nem is olyan könnyű beszélni egy közösség előtt. Minden szolgálatban amiben dolgozunk, egészségügy, könyvírás kinek köszönhető, hogy abban ténykedhetünk, az Istennek köszönhető. Csodálatos, hogy ez az ünnep ádventben történik. Hogy megálltunk... és nagy öröm, nagy ajándék számomra, hogy találkozhattam Eszter nénivel. Nagy öröm ez nekem, hogy szemtől szemben állhatok Eszter nénivel. Az ő könyve volt az első, amit a kezembe kaptam itt Pilismaróton, még az anyakönyveket sem forgattam, de Eszter néni könyvét igen. További áldást kívánok a könyvíráshoz, az egészségügyhöz, a lelki és fizikai közösségi munkához. Zárásként hagyom el, hogy 33 évesen eddig 8 településen laktam.

Kolozsváron kezdtem, Balassagyarmaton folytattam, majd Érsekvadkerten, Budapest, Leányfalu, Pócsmegyer, Gyöngyös, Pomáz, majd így értem el Pilismarótra, kiegészülve két gyermekkel. Itt azonban érzek valami Pilismarótizmust, kialakult valami „izmus”, amit eddig más településeken nem tapasztaltam. Ez a „Marótizmus” itt tetten érhető. Két lábon járó emberek vannak itt előttünk, és ők két lábon járó izmusok és ez egy csodálatos dolog, hogy mi ebbe becsatlakozhattunk és folytathatjuk, erősíthetjük tovább. Ebben erősítsen bennünket a Mi Urunk Jézus Krisztus, aki csodálatos szeretetében ünnepelhetjük együtt születésének ünnepét, napját. Ez legyen egy áldás mindannyiunknak és mindannyiunknak!”

Szabó Andor plébániai kormányzó elmondja, hogy: „Ha van egy kis szabad időm akkor könyvet olvasok. Most olvastam Nemeskürti könyvét és figyeltem fel az alábbiakra. Ebben a könyvben olvastam arról, hogy Magyarország a Trianoni békeszerződés következtében megszűnik. Nem lesz Magyarország, ez nagyon elszomorító. Sajnos a fiataljainknak az nemzeti öntudatával nagy baj van. Egy biztos, hogy az a munka, melyet a könyvírással töltött azért, hogy a település fent maradjon, nagy dolog, mert a kis falvak a létért küzdenek. Imádkozom a kis falvakért. Gazdaságilag nem tudja azt nyújtani egy kicsi település, mint egy város, ezért a fiatalok onnan elmennek, és a kis település elnéptelenedik. Imádkozom azért, hogy jöjjön el a falvakban, illetve induljon be a falvakban egy olyan tevékenység, amivel a fiatalokat ott lehet tartani. Mindenkinek nagyon köszönöm a munkáját, a katolikus egyház mindenben segít, amiben tud. Gratulálok a kitüntetésben részesülőeknek!”

Pergel István polgármester zárszóként elmondja, hogy: „Mindenkinek köszönöm a méltató szavakat. Valóban nagyon jó dolog a régi még élő öregekkel beszélgetni, mert nagyon sokat megtudhat tőlük az ember. Sajnos mind a két temetőbe (református, katolikus) heti rendszerességgel megfordulok, mert szüleim a két temetőbe van eltemetve, és ilyenkor mindig találkozok emberekkel. Mindig váltunk néhány szót egymással és értékes információkat cserélünk egymással. Tiszteletes úrnak válaszként elmondanám, hogy valóban a pilismaróti ember nagyon önértékes. A Maróti embernek minden kellene, és azonnal, sokkal jobb, mint a másoknak. Ez biztos is, hogy így jól van, csak legyen, aki ezt végre tudja hajtani. A településünk képviselői ezen okból kifolyólag nincsenek egyszerű helyzetben.

Azonban most mégis van remény. Most, hogy püspök atya nyugdíjas lett és Eszter is nyugdíjas talán lesz több alkalom amikor le tudunk ülni és ünnepelni tudunk, mert ezeknek a dolgoknak kell és lehet örülni. Végezetül szeretnék mindenkitől elbúcsúzni, és kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánni! Mivel javaslat nem érkezett, ezért elköszönök a televízió nézőitől, illetve a jelen lévőktől, a testületi ülés berekesztem.”

K.m.f.

Pergel István
polgármester

Balázs Márta
jegyző